

KHUÔN MẶT ĐỨC CHÚA GIÊSU NƠI NGƯỜI THIỆN NGUYỆN

UNITALSI là Hiệp Hội Ý chuyên chở các bệnh nhân đi hành hương các Đền Thánh. Trong chuyến hành hương luôn luôn có các Linh Mục Tuyên Úy Công Giáo tháp tùng. Đôi khi có cả các Giám Mục. Trong một chuyến hành hương Trung Tâm Thánh Mẫu Lộ Đức vào năm 1985, Cha Sở Piero Tubino cùng đi với các bệnh nhân. Trước khi rời Lộ Đức, nơi hang đá Đức Mẹ, Cha giúp mọi người cầu nguyện:

- Lạy Chúa, con ước ao hiểu rằng Chúa đang ở cạnh con. Con muốn xin Chúa soi sáng cho con đêm nay. Xin Chúa cho con phục sinh trong đời sống con. Xin cho con biết chấp nhận tất cả những gì Chúa muốn con chấp nhận. Xin Chúa cho con

điều tuyệt diệu này: không van xin Chúa thay đổi điều gì, nhưng những gì con đang có, không trở thành điều khiến con phải cô đơn và thất vọng, nhưng trao ban sự sống. Xin Chúa biến đổi con tim và tinh thần con. Xin Chúa cho con trông thấy một chân trời khác. Sau cùng, xin Chúa cho con hiểu: Chúa muốn con làm gì?

Bà Luisa, tín hữu Công Giáo Ý trẻ tuổi với hai đứa con thơ, bị tê liệt và ngồi xe lăn. Chưa hết, bà bị mất tiếng, không nói được. Trong trạng huống trầm trọng ấy, bà ước ao hành hương Lộ Đức. Chồng bà - ông Adriano - chấp thuận để vợ theo đoàn hành hương đi Lộ Đức, nhưng từ chối tháp tùng. Bởi lẽ ông không tin tưởng gì ráo trọi!!!

Khi đoàn hành hương các bệnh nhân từ Lộ Đức trở về, ông Adriano ra nhà ga đón bà Luisa. Trông thấy hiền thể vẫn y nguyên tình trạng bệnh tật như lúc ra đi, ông cay đắng mỉa mai:

- Thấy chưa, em trở về cũng giống y như lúc ra đi! Vậy thì em đi Lộ Đức để mà làm gì???

Bà Luisa lặng lẽ nhìn chòng, đôi mắt long lanh đầy lệ. Nhưng rồi, mỗi ngày qua, ông Adriano dần dần thay đổi thái độ. Các bạn thiện nguyện bà Luisa làm quen trong chuyến hành hương Lộ Đức, tiếp tục thăm viếng bà.

Chẳng những thế, họ còn để ý chăm sóc hai đứa con và trọn gia đình bà. Ông Adriano ngạc nhiên theo dõi tình hình. Ông bắt đầu khâm phục cùng mộ mến những kẻ trước lạ sau quen, trao ban tình thương cách nhưng không cho gia đình ông. Ông thắc mắc tự hỏi:

- Lý do nào thúc đẩy họ làm các công tác tông đồ ấy? Phải chăng vợ mình có gì đáng thu hút?

Thêm vào đó, kể từ ngày các thiện nguyện viên lui tới gia đình, họ thông truyền cho ông niềm an bình thanh thản mà trước đó ông chưa bao giờ có.

Thế là từ người nóng nảy cục cằn, ông trở thành kẻ từ tốn ôn hòa và yêu thích cầu nguyện. Ông nhìn thấy Thánh Nhan THIÊN CHÚA nơi khuôn mặt và cử chỉ của những người - bạn của gia đình ông.

Bây giờ đến phiên mình, hàng năm, ông Adriano tự nguyện đưa vợ đi hành hương Lộ Đức. Ông trở thành khuôn mặt, con tim và cánh tay THIÊN CHÚA để trợ giúp những ai bé nhỏ yếu đau. Phải kể đây là phép lạ to lớn tỏ tường nhất!

Đó cũng là phép lạ mọi người nên van xin cùng THIÊN CHÚA và Đức Mẹ MARIA. Xin THIÊN CHÚA biến đổi mỗi người thành đôi cánh tay nâng đỡ anh chị em cần nâng đỡ.

... "Thưa anh chị em, tôi van anh chị em, anh chị em hãy nên giống như tôi, vì tôi cũng đã nên giống như anh chị em. Anh chị em đã không làm tổn thương gì cho tôi cả. Anh chị em biết: nhân khi thân xác bị đau ốm, tôi đã loan báo Tin Mừng cho anh chị em lần đầu tiên. Mặc dầu thân xác tôi là một dịp thử thách cho anh chị em, anh chị em đã không khinh, không tỏm; trái lại anh chị em đã tiếp đón tôi như một sứ giả của THIÊN CHÚA, như Đức Chúa KITÔ GIÊSU" (Galát 4,12-14).

(Carla Zichetti, "Chi è GESÙ per te?", 1999, trang 52-54)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt